



ADVOKATSKO ORTAČKO DRUŠTVO

IUSTITIA

Adv. Vladan S. Bojić i drugi

PIB 02317028 PDV reg.br.30/31-01613-3 Ž.R.510-18566-20 Crnogorska

Osnovni sud u Podgorici

Primljeno

Dana 04.06.2012

STRANICA OPOSREĐIVANA

NA PLAĆANJE TAKSE

komercijalna banka OVLAŠĆENI RADNIK

Osnovni sud u Podgorici

Poslovni broj P ____/12

TUŽBA

u dva primjerka

sa punomoćem i priložima

Tužioci: Privredno društvo : **Lutrija Crne Gore a.d.** (CRPS br. 40000091, Matični br : 02019230) Sjedište : Podgorica, Cetinjski put bb; PC Kruševac, Zakonski zastupnik : Sava Grbović, izvršni direktor; Punomoćnik : Aod Iustitia
Privredno društvo : **Džek Pot d.o.o.** (CRPS br. 50028364, Matični br. 02219603) Sjedište : Podgorica, Rimski Trg br. 50; Zakonski zastupnik : Đina Janković, izvršni direktor; Punomoćnik : Aod Iustitia

adversa pars

Tuženi: Privredno društvo za izdavačku djelatnost **Daily Pres d.o.o.** (CRPS br. 50075334, Matični br. 02255383) sjedište : Podgorica, adresa : Bulevar Revolucije br.11, zakonski zastupnik/izvršni direktor Željko Ivanović
NVO Mreža za afirmaciju nevladinog sektora – MANS (Redni br. upisa 829, br. rešenja 02-4381/00) sjedište u Podgorici, adresa : ul. Dalmatinska br. 188, zakonski zastupnik : ovlašćeno lice Vanja Čalović

(I) Nadležnost

Propisom čl.16 st.1 tač.2 Zakona o sudovima predviđena je stvarna nadležnost osnovnog suda u građanskim predmetima, u sporovima iz imovinskih i drugih odnosa, sem u onim koji su zakonom stavljani u nadležnost nekog drugog suda, po osnovu čega je nesporno stvarno nadležan osnovni sud. Zakonom o parničnom postupku utvrđen je način određivanja mjesne nadležnosti suda, pa je tako predviđeno - čl.38 ZPP da ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost nekog drugog suda, za suđenje je nadležan sud koji je opšte mjesno nadležan za tuženog, čl.39 ZPP da je opšte mjesno nadležan sud mjesta prebivališta/sjedišta tuženog.

(II) Osnov i vrijednost predmeta spora

Osnov: Naknada štete, (satisfakcija zbog nematerijalne štete) sa spp
Vrijednost predmeta spora: **Eur 5.000.**

(III) Referat

Tuženi su mjesecima unazad, združeno i tendenciozno dezinformisali javnost, nanoseći štetu tužiocima kao legitimnim i legalnim koncesionarima igara na sreću. Tuženici su to činili kontinuiranim forsiranjem tekstova kojima su neistinito iznosili najteže optužbe za tužioce i njihove osnivače. O tom svedoče obimni dokazni materijali u vidu novinskih natpisa. Tuženici se *s jedne strane*, predstavljaju kao saborci, navodno protiv neslobode, pobornici vladavine prava i velike žrtve, a *s druge*, objektivno temeljno ugrožavaju slobode i krše fundamentalna prava svih onih koji se nađu na putu njihovih interesnih stremljenja i koristoljubivih pobuda. Samo *prima facie* izgleda da su se tuženici slučajno našli na jednoj strani i grupi, jer je njihova korelativnost organska. Prvotuženi je osnivač javnog glasila ND Vijesti koje služi drugotuženom kao kreatoru nevladinog sektora, za javni bilten, da ispisuje kakve god želi optužbe, mada oba tuženika imaju očigledno jednu te istu maticu. Reklo bi se, *iz istog kazana*.

Prvi tuženik se, nakon što njegovo štampano glasilo, iznese svakakve optužbe, od reagovanja optuženih, izgovara pozivanjem na slobodu medija, da je ugroženo njegovo pravo na slobodu izražavanja i da je prirodna reakcija optuženog, u stvari težak napad na slobodu javne riječi. Drugi tuženik se pak, nakon istog tog počinjenog nedjela, poziva i izgovara da je odbrana optuženog, u stvari težak napad na nevladin sektor i savjest društva. Dakle, oba tuženika, najpre naciľaju, onda prečesto neosnovano, a redovno drsko i brutalno napadnu, a onda se prave kao da su zapravo oni napadnuti - jedan sa štitom slobode medija, drugi sa štitom nevladinog sektora. Koristeći se tako jedan drugim, preko svojih glasila, stalno nastoje etablirati pogrešan, ali snažno željen utisak da su tuženici žrtve, (referentne žrtve) a u stvarnosti oni zaista to nisu. Žrtve su drugi, koji nemaju takve štitove i nemaju čime da se od njih uopšte brane. Pogrešno je pomisliti da je moguća odbrana materijalnom istinom, jer je istina za njih, zanemarljiva.

Pošto su tuženici po već standardnom obrascu izignorirali, iskrivili i maksimalno marginalizovali materijalnu istinu, tužiocima nije ništa drugo ostalo, sem da zatraže zadovoljenje svojih pravnozaštitnih zahtjeva na sudu. Nije sporno da tuženici tek pred sudom *procvjetaju*, inscenirajući nove napade i atentate, takoreći po zadatku *u transu*, nabrajajući sve selektovane evropske standarde i slobodarska ogrešenja, preplicući činjenice sa vrednosnim sudovima, a u stvarnosti oni najviše vole sud i da budu tuženi, budući da to koriste kao novu priliku za *podnošenje žrtvi*. Tužiocima su se opredjelili za sudsku zaštitu, jer vjeruju da su njihova prava na ugled i čast povrijeđena i da uživaju sudsko zadovoljenje, ali i zato što drugog adekvatnog izbora suštinski nemaju.

Prema tome, tužiocima su pokušali da demantuju i odgovore na optužbe, ali tuženi to nisu činili u skladu sa čl. 28 i čl. 29 Zakona o medijima. Za ND Vijesti je nepoznanica da se odgovori moraju objaviti bez izmjena i dopuna, na istoj strani štampe, u prvom, a najkasnije drugom broju štampe, po prijemu ispravke ili odgovora. Naprotiv. Štampano javno glasilo tuženog prvog reda je umjesto ispunjenja zakonske obaveze, skupa s tuženim drugog reda, nastavilo medijski progon. Povodom nezakonitih, neetičkih i neprofesionalnih radnji ND Vijesti, reagovao je i Medijski savjet za samoregulaciju (MSS) u Izvještaju o radu crnogorskih medija za period 1. april – 15. maj 2012. To govore isprave iz rubrike dokaza. Ovo neodgovorno pisanje i laži su dovele do odvrćanja stranih investitora i propadanje zaključenih ugovornih angažmana.

Naslovi:	„Ministarstvo favorizuje Lutriju“	„Popuštanje kockarskom lobiju“
	„Džek Pot nije platio državi dva miliona“	„Brano i Džigi duguju dva miliona“
	„Čudno produženje koncesije“	„Privilegije od države“
	„Branov i Džigijev monopol štiti država“	„Favorizovanje Lutrije“

Tim povodom se izjasnilo i Ministarstvo finansija Crne Gore, aktom br. 02-4335/1 od 27.4.2012. i 30. apr 2012. na sajtu (www.mf.gov.me) objavilo saopštenje gdje negira optužbe tuženih, navodeći da tužiocima obavljaju registrovanu pretežnu djelatnost u skladu sa zakonom i da uredno izmiruju sve koncesione obaveze, te da nikakav dug tužilaca – ne postoji.

(IV) Dokazi

- 1) Sadržaj pod naslovom „PRIREĐIVAČI će kontrolisati sami sebe“ objavljen u ND Vijesti, subota 5.11.2011.
- 2) Sadržaj pod naslovom „Ministarstvo favorizuje Lutriju“ objavljen u ND Vijesti, subota 5.11.2011.
- 3) Sadržaj pod naslovom „Popuštanje kockarskom lobiju“ objavljen u ND Vijesti, utorak 8.11.2011.
- 4) Sadržaj pod naslovom „Džek Pot nije platio državi dva miliona“ objavljen u ND Vijesti, nedjelja 11.3.2012.
- 5) Sadržaj pod naslovom „Branov i Džigijev monopol štiti država“ objavljen u ND Vijesti, srijeda 11.4.2012.
- 6) Sadržaj pod naslovom „Nije ograničeno pranje novca“ objavljen u ND Vijesti, četvrtak 12.4.2012.
- 7) Sadržaj pod naslovom „Uz podršku iz Vlade manje plaćali budžetu“ objavljen u ND Vijesti, subota 14.4.2012.
- 8) Dopis Ministarstva finansija Crne Gore br. 02-4335/1 od 27.4.2012.
- 9) Izvještaj Medijskog savjeta za samoregulaciju od 29.5.2012.

(V) Pravni osnov

Zbog postupanja tuženih, nastupila je nematerijalna šteta zbog povrede prava ličnosti, tačnije prava na ugled tužilaca. U sferi igara na sreću ovakve lažne optužbe imaju su naročito osjetljive i imaju multiplikovane negativne tj. štetne efekte. Odredbom **čl. 207 u st. 3 ZOO** propisuje da za povredu ugleda i prava ličnosti pravnog lica sud će, ako procjeni da je težina povrede i da okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete.. Lična prava ili prava ličnosti ili ljudska prava i slobode su sinonimi koja kao lična dobra predstavljaju objekte prava ličnosti, pa uživaju zaštitu i u građanskom pravu.

Prava ličnosti predstavljaju izdvojenu granu modernog građanskog prava, koja predviđa zaštitu ličnih dobara, nezavisno od tog što su neki aspekti ličnosti, zaštićeni Ustavom i normama krivičnog ili drugog prava. Ne štite se samo deklarativno lična dobra, samo stoga što u odnosu na njih postoje određena apsolutna prava, već se štite i od napada, kako od društvene zajednice, tako i od fizičkih, ili kao ovdje, pravnih lica. Ta prava uživaju sudsku zaštitu i kao prava pravnih lica, jer pravna lica imaju sva postojeća prava ličnosti kao i fizička, izuzev onih prava koja se tiču biološkog specifikuma. Upravo zato je kod pravnih lica pridat veći značaj prava na ime, prava na ugled, prava na čast, poslovnu tajnu i slobodu privređivanja. Ustanovljena prava konveriraju kao civilizatorski pravni odgovor na raznolik spektar mnoštva načina na koja se ona povređuju. Tuženi inače shvataju svoje slobode kao neograničene i posmatraju ih isključivo iz ugla povrede medijskog, a ne i sa aspekta povrede ličnih prava. Naime, pravna ideja savremenog utemeljenja obe grane prava je da se oba korpusa prava ostvaruju, jer su oba od velike važnosti za realizaciju ustanove vladavine prava. Ne postoji pravni primat jednog, na uštrb drugog. Postoji praksa Evropskog suda koja za zemlje u tranziciji naglašava važnost medijskog prava kroz pravo na slobodu izražavanja iz **čl. 10 st.1 EKLJP**, ali korišćenje sloboda povlači za sobom dužnost i odgovornost podvrgavanja adekvatnim uslovima i ograničenjima nužnim u svakom demokratskom društvu, radi zaštite morala, zaštite ugleda ili prava drugih (**čl. 10 st.2 EKLJP**)

Dakle, mora postojati uravnoteženo ostvarivanje prava na slobodu izražavanja i uopšte medijskog prava, jer je to potreba demokratskog društva, ali je jednako tako suštinski potrebno zaštititi i prava ličnosti, da se ne bi pravo pretvorilo u negaciju. Opšte je prihvaćeno mišljenje da u savremenom društvu zbog sveprisutnosti i neslućene moći medija, postoji velika opasnost za očuvanje prava ličnosti. Tužioci su visinu zahtjeva primjerali praksi Evropskog suda. I ovdje je vidno da dekriminalizacija klevete i uvrede, sada sa obavezujućom praksom ES koja visinu satisfakcije suštinski redukuje prilagođavajući je platežnoj sposobnosti proizvođača kleveta i uvreda, ne služi, ni svrsi zbog koje je ta praksa uspostavljena, ni demokratizaciji društva, već naprotiv, **podstičaju i utemeljenju gaženja lična prava - bez granica.**

(VI) Petitum

Zaključno, tužioci traže da sud izvede predložene dokaze i tako nesumnjivo pravno autoritativno utvrdi istinitost u tužbi objelodanjenih činjeničnih tvrdnji, te da po zaključenju glavne rasprave usvoji **jedinstven tužbeni zahtjev** i donese

PRESUDU

Obavezuju se tuženi da tužiocima solidarno naknade nematerijalnu štetu zbog povrede prava ličnosti, tj. prava na ugled i čast, kroz satisfakciju putem plaćanja **Eur 5.000.** sa zakonskom kamatom od presuđenja do isplate i troškovima parničnog postupka, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog sudskog izvršenja.

(VII) Troškovnik:

Taksa za tužbu po Tarifnom broju 1 tačka 1 alineja 3 Zakona o sudskim taksama CG u visini od Eur ____.

Sastav tužbe po Tarifnom broju 5 st.1 tač.6 tarifnom broju 11, 14 i tarifnom broju 18, AT CG ukupno **Eur 150.**

Podgorica, 4 jun 2012.

Generalni punomoćnik tužilaca
Advokatsko ortačko društvo **Iustitia**
adv. Vladan S. Bojić i drugi
m.p. (manu proprio)
(l.s.) locus sigilli
adv. Владан С. Бојић, извршни директор